

SATTUUHAN SITÄ, HERRA PÖSÖ

Viktor Kärki

Viktor Kärki

Sattuuhan sitä, herra Pösö

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2025 Viktor Kärki

Kansi: Tiia Ikonen, Sirpa Ikonen

Kustantaja:

BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino:

Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-80-9756-3

VIKTOR KÄRKI

Sattuuhan sitä, herra Pösö

2025

Romaani

1

Herkules Pösö on alun seitsemättäkymmenettä ikävuottaan käyvä mies. Jos häntä ei tuntisi, voisi luulla huomattavasti vanhemmaksikin. Hiukset olivat karanneet aikapäiviä sitten hänen iänikuisen barettinsa alta. Baretti haiskahti Herkules Pösön voimakkaalle hielle. Se kun ei ollut turhan usein päässyt pesulle. Nenää miehelle oli annettu, no, ihan omiksi tarpeiksi. Lisäksi hänen leuassaan kasvoi pitkähkö rotanhännän näköinen parta, jonka hän aina solmi kuminauhalla kiinni. Eikä siinä vielä kaikki. Herkules

Pösö oli lyhyt, suurivatsainen, länsisäärimäinen herrasmies, joka kyllä ulkoisesti oli renttu, mutta hänen älykkyytensä oli valioluokkaa. Se oli seikka, jonka vuoksi herra Pösö oli selvinnyt elämästä tekemättä juuri lainkaan työtä.

Herra Pösö oli syntynyt jossain maaseudulla ja niinpä hän halusi jälleen maaseudulle. Hän totesi asuneensa tarpeeksi kauan suurkaupungissa, ja tarkemmin sanottuna Espoossa. Hän halusi jälleen takaisin maalle.

Niinpä hän katseli useita Suomen karttoja ja googlasi samalla uutta kotiseutua etsien ja ties monettako kahvikupillista nauttien. Kauan hänen ei tarvinnut etsiä, kun hänen terävät ja viisaat silmänsä löysivät etsimänsä.

Rautavaara on suomalainen kunta, joka sijaitsee Pohjois-Savon maakunnan koillisosassa. Rasimäki sijaitsee noin kymmenen kilometrin päässä Rautavaaran kirkonkylästä. Kuoppaisen soratien varrella sijaitsevalle Rasimäen kylälle tuskin eksyy sattumalta, vaan sinne pitää osata hakeutua. Rasimäen näyttävät maisemat koostuvat Rautavaaralle tyypillisistä vaaranäkymistä. Rasimäellä sijaitsee myös kunnan uimaranta, Lehtolampi, sekä Lehtolammen läheisyydessä entinen, nyt jo hylätty tanssilava. Ennen aktiivinen kylä on ajan saatossa hiljentynyt, mutta tietävästi Rasimäki on saanut viime vuosina uusia asukkaita. Rasimäellä on pitkä historia. Menneisyydessä kylän läpi kuljettiin Nurmeksen suuntaan.

Herkules Pösö oli tuijottanut karttojaan aivan riittävästi. Hän siirtyi espoolaisen kerrostaloasuntonsa ikkunan ääreen ja kulautti loput, jo kylmenneet kahvit mukistaan kerralla kurkkuunsa. Liike oli niin nopea, että hän ei ehtinyt niellä kaikkea kaatamaansa kahvia, vaan osa valui hänen pujoparralleen ja leualleen. Se ei Herkules Pösöä häirinnyt. Tokkopa hän edes huomasi vahinkoa. Niin innoissaan hän oli.

– Rasimäki, hän kiljaisi.

Hieman rauhoituttuaan hän keitti lisää kahvia. Herkules Pösö nautti kahvistaan, ja mielikuvitus lähti pikkuhiljaa laukkaamaan. Ja viimein Herkules Pösö nukahti.

Herkules Pösö alkoi suunnitella tulevaisuuttaan. Vaikka hän olikin rahamies ja omisti sieltä täältä kiinteistöjä, ei sitä olisi hänestä äkkipäätä huomannut. Enemmänkin hän näytti ryyssyläiseltä kuin rahamieheltä. Ainoastaan nimi ja omaisuus osui kohdilleen. Ja sehän puolestaan ei kertonut mitään, koska nimen saattoi kuka tahansa vaihtaa, jos vain niin halusi. Niin kuin esimerkiksi Pekka Pouta. Herkules Pösö ei nimittäin uskonut, että se olisi Poudan alkuperäinen nimi. Eihän sääkään ollut aina poutainen. Mutta

se oli kokonaan eri juttu se. Kuten sanottu, Herkules Pösö oli hyvinkin vaatimaton mies. Hän asui Espoossa vuokrayksiössä ja liikkui ryysyissä. Ainoastaan uusista ja nopeista autoista hän piti. Hän nimittäin halusi päästä turvallisesti ja nopeasti sinne, minne nyt milloinkin oli menossa. Tällä hetkellä hän oli menossa Rautavaaran Rasimäelle, ja niinpä hänellä olisi hyvin paljon suunniteltavaa.

Ensi töikseen hän kävi liikekeskus Sellossa Espoossa ostamassa tarvitsemiaan tuotteita. Mukaan lähti muun muassa pari tyköistuvaa tyylikästä pukuja, pari paria laadukkaita kenkiä, alusvaatteita ynnä muuta. Seuraavaksi hän osti kultasepän liikkeestä pari kallista ja tyylikästä kelloa, niin kaulaan kuin ranteeseenkin paksuja kultaisia riimuja, joita ketjuiksikin kutsutaan, joka toiseen sormeen kalliin sormuksen, kravattineulan sekä kasan tyylikkäitä kalvosinnappeja. Kun hän asteli ulos kultasepän liikkeestä, hän muistutti enemmänkin joulukuusta

kuin liikemiestä. Ohi kiitävät ihmiset huomasivat kyllä hänet. Sen verran hilpeyttä hän herätti. Hän tiesi kuitenkin, että joskus sitä joutuu työn vuoksi kikkailemaan sitä ja tätä. Seuraavaksi hän suunnisti Prismaan, josta hän osti tyylikkään huopahatun, paksuja kauniita sikareja ja suuren laukun, jonka hän pakkasi kirnupiimällä, lenkkimakkaralla ja keltaisella Jaffalla. Siinä olisi hänen matkaeväänsä. Hän kun ei erityisemmin pitänyt huoltoasemaruosta. Ainoastaan tankatessa siellä saattoi käydä kahvilla. Hän osti itselleen myös uuden suuren lompakon, jossa oli monta lokeroa luottokorteille. Maksettuaan tuotteet ja vietyään ne autoon hän paineli pankkiin, josta nosti niin paljon käteistä, että sillä rahalla matkustaisi pari kertaa maailman ympäri yhteen soittoon. Ja näin matka Espoosta Rautavaaran Rasimälle saattoi alkaa.

Kun ihminen riittävästi toivoo jotain,
toive saattaa vaikka toteutuakin. Aivan
kuten tässä tarinassa. Herkules Pösö
tahtoo pois Etelä-Suomesta. Hän haluaa
hengittää maaseudun raikasta ilmaa.
Hän haluaa elvyttää kituvat kylät
uuteen kukoistukseen. Matkasta tulee
kuitenkin yllättävä ja mutkikas.
Ystävyiksiä syntyy ja unelmia
toteutetaan, mutta tapahtumat
vyöryvät vääjäämättä kohti hetkeä, joka
yllättää täydellisesti jopa päähenkilön
itsensä. Mutta ei makeaa mahan
täydeltä. Mihin kaikkeen ihminen
saattaakaan elämässään törmätä, sen
tiedät vasta luettuasi tämän
vauhdikkaan veijariromaanin.

